

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 79.

Ellevte Session.

27de Møde.

Fre dagen den 20de Januar Kl. 1.

(Fortfat.)

Scherfig (fortf.): Der graves nemlig hyppigt, endogsaa i umiddelbar Nærhed af disse, to til fire Alen dybe Huller; disse Huller tilskyldes vel efterhaanden, men fra først af hovedsagelig med Tang, blandet med lidt Sand, og danne saaledes endogsaa i flere Aar usynlige Moradshuller, hvori Folk, der ikke kunne svømme, selv under Sagttagelse af stor Forsigtighed saare let kunne drukne. Dette har navnlig udenfor min Eiendom paa en meget sørgelig Maade stadfæstet sig, idet i Efterommeren 1858 en Dreng paa 11 til 12 Aar, der ikke havde vovet sig længere end 8 Alen fra Badehuset til den ene Side, druknede i et af disse Huller. Jeg vil derfor ret indstændig opfordre det høitærede Thing til at ophøje dette Lovforslag til Lov, idet jeg endnu kun skal tilføie, at hvad der af os er foreslaaet, er ikke noget ubetinget Forbud imod Borttagelsen af Grus, Tang, osv., men et Forbud, der er betinget af, at vedkommende Amtmand eller Magistratsførighed dertil giver sit Samtykke, og de ville da naturligviis kunne tage alle locale Forhold og Omstændigheder med i Betragtning, naar der andrages paa deres Samtykke til et saadant Forbud. Jeg skal slutte med, atter at anbefale Forslaget til det høitærede Thing.

H. M. Petersen: Dersom det foreliggende Lovforslag kun angik en Strækning

langs Kysten ved Drefund mellem Rjøbenhavn og Helsingør, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have en Smule derimod at erindre, da jeg i saa Henseende vilde stole paa de ærede Forslagsstillere, der have saa nøie Kjendskab til disse Steder, idet jeg villig indrømmer; at der kan være Forhold tilstede her, som ikke kunne være at finde mange Steder; men i den Skikkelse, hvori det foreligger, maa jeg paa det Allerbestemteste være derimod. Den ærede Medforslagsstiller (R. E. Larsen), som indbragte Lovforslaget, søgte ved Indbringelsen nogen Støtte i, at det ved en tidligere Leilighed har været omtalt her i Salen som ønskeligt, at der gaves en saadan Lov, nemlig ved Behandlingen af Loven af 13de April 1855, om Forbud mod lignende Gjenstandes Borttagelse udfor offentlige Indretninger. Smidertid er den Støtte, man kan hente dervfra, meget ringe. Det blev rigtignok af den daværende Folkethingsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds, afbøde Landsoverretsprocurator Damster, her i Thinget udtalt som ønskeligt, men der var ikke flere Stemmer, som havede sig derfor. Den daværende Indenrigsminister udtalte sig meget derimod; et daværende Medlem her i Thinget, nemlig Proprietair David til Rungstedlund, som ogsaa har en Eiendom ved Kysten, udtalte sig ligeledes derimod, og det Samme var Tilfældet med Thingets nuværende høitærede Formand. I Landsthinget, hvor Loven først forhandlede, blev der, saavidt jeg har erfaret, ikke sagt et Ord ved nogen af de tre Behandlinger, som det der gjennemgik. Der er ogsaa den Forskjel, at til det Forbud, som der i den udfomne oven citerede Lov handlede